

Súd: Okresný súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 8Ek/1069/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120329468  
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Hruška  
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120329468.2

## Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: AS service, s. r. o., Sládkovičova 15/0, 972 01 Bojnice, IČO: 36 620 343, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Ľubica Lukáčová, s.r.o., M. Hodžu 10/3, 971 01 Prievidza, proti povinným: 1/ R. L., O.. XX. XX. XXXX, V. XXX XX Ž. O. B. a 2/ X. L., O.. XX. XX. XXXX, V. XXX XX Ž. O. B., vedenej súdnym exekútorom: L.. L. Y., so sídlom exekútorského úradu M.É. XX, XXX XX Y., pod sp. zn. XXXEX XXX/XX, o vymoženie 3 567,54 EUR s prísl., o návrhu povinného 1/ na zastavenie exekúcie, takto

### rozhodol:

- I. Súd návrh povinného 1/ na zastavenie exekúcie podľa §61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietá.
- II. Súd povinnému 1/ nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznáva.
- III. Súd oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného 1/ na zastavenie exekúcie nepriznáva.

### odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie, ktorý bol doručený súdu dňa 30. 06. 2020, domáhal od povinných vymoženia 3 567,54 EUR s prísl., na základe exekučného titulu - uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 13C 48/2007 zo dňa 13. 06. 2007, ktoré nadobudol právoplatnosť dňa 16. 07. 2007 a vykonateľnosť dňa 01. 10. 2007 (ďalej ako „exekučný titul“).

2. Okresný súd Banská Bystrica po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie a príloh k nemu vydal dňa 13. 07. 2020 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi: L.. L. Y., so sídlom exekútorského úradu M. XX, XXX XX Y. (ďalej len ako „súdny exekútor“), ktorý vedie exekúciu pod sp. zn. XXXEX XXX/XX.

3. Súdny exekútor vydal upovedomenie o začatí exekúcie dňa 13. 07. 2020, a bolo doručené povinnému 1/ do vlastných rúk dňa 30. 07. 2020. Návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 14. 08. 2020 bol podaný na poštovú prepravu dňa 14. 08. 2020 a doručený súdnemu exekútorovi dňa 17. 08. 2020. Súd v tomto bode konštatuje, že návrh povinného na zastavenie exekúcie bol podaný v lehote podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku. Súdny exekútor predložil súdu dňa 26. 08. 2020 vo svojom podaní označenom ako „Odstúpenie podania povinného a vyjadrenie oprávneného podľa § 61k ods.5 EP“ predmetný návrh na zastavenie exekúcie spolu s poštovou podacou obálkou, Vyjadrenie oprávneného zo dňa 25. 08. 2020, Upovedomenie o začatí exekúcie sp. zn. XXXEX XXX/XX - X zo dňa 23. 07. 2020, spolu s potvrdením o doručení povinnému 1/. Súd pri rozhodovaní o návrhu povinného 1/ na zastavenie exekúcie vychádzal z uvedených príloh predložených súdu v elektronickej podobe.

4. Povinný 1/ vo svojom podaní uvádza, že bol na pojednávaní na súde v Žiari nad Hronom spolu s manželkou podvedený, pričom popisuje s predmetnou vecou nesúvisiace skutočnosti, a to vykradnutie jeho osobného motorového vozidla a následné súdne konanie, problémy súvisiace s jeho nájomným

bývaním (plesne, krtkovanie potrubia...), súdne konanie týkajúce sa pracovných úrazov povinného 1/, tiež uvádza, že podal námietky voči exekúcii v „ZH“, ktoré mu sudca zamietol. Povinný 1/ ďalej popisuje prieťahy v súdnom konaní pri vybavovaní starobného dôchodku, ktoré jeho rodinu dostávajú do zložitej finančnej situácie, kde nie sú schopní uhrádzať finančné záväzky. Povinný 1/ tiež podáva námietky proti trovám exekúcie, nakoľko sú veľmi vysoké.

5. Ako už bolo uvedené v tomto uznesení tak spolu s návrhom na zastavenie exekúcie zo dňa 28. 08. 2020 súdny exekútor predložil súdu aj vyjadrenie oprávneného, v ktorom oprávnený uviedol, že „...pokiaľ toto podanie má byť návrhom na zastavenie exekúcie, s týmto nesúhlasíme, a to ani v časti.“

6. Súdny exekútor sa vo svojom podaní označenom ako „Odstúpenie podania povinného a vyjadrenie oprávneného podľa § 61k ods.5 EP“, zo dňa 26. 08. 2020 ozrejmil súdu skutočnosti týkajúce sa doručenia návrhu povinného na zastavenie exekúcie súdnemu exekútorovi, a vyjadrenia oprávneného.

7. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť,
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod na zastavenie exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

10. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

11. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z. z., ak oprávnený po zastavení starej exekúcie podľa tohto zákona podá opätovne návrh na vykonanie exekúcie, k návrhu na vykonanie exekúcie musí pripojiť exekučný titul, upovedomenie o zastavení starej exekúcie alebo uznesenie súdu, ktorým určil, že došlo k zastaveniu starej exekúcie podľa § 8 ods. 2, alebo ktorým súd zamietol námietky alebo ktorým sa námietky odmietli.

12. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 233/2019 Z. z., pohľadávka vymáhaná v starej exekúcii sa po ukončení exekučného konania podľa tohto zákona nepremlčí skôr, ako uplynie jeden rok; to platí rovnako, ak osobitný predpis umožňuje nariadiť výkon rozhodnutia do určitej doby.

13. V zmysle vyššie citovaných ustanovení § 9 zákona č. 233/2019 Z. z., ak oprávnený podá opätovný návrh na vykonanie exekúcie (repodaj) v lehote jedného roka, platí, že riadne pokračoval v exekúcii

14. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine (notárska zápisnica) a dobrovoľne nebol splnený. Exekučný súd je nielen oprávnený, ale aj povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, a to napr. aj pre účely zistenia dôvodu pre ktorý by bolo potrebné už začaté exekučné konanie zastaviť (I. ÚS 456/2011).

15. Návrh na zastavenie exekúcie predstavuje inštitút procesnej obrany povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorej účelom je zastavenie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Procesne legitímovaným na podanie návrhu na zastavenie exekúcie súdom je povinný. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. V zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, musí byť návrh na zastavenie exekúcie odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Inštitút návrhu na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom proti exekučnému titulu. Návrh na zastavenie exekúcie je podaním vo veci samej a okrem všeobecných náležitostí, musí obsahovať aj vymedzenie dôvodov, pre ktoré má byť podľa povinného exekúcia zastavená. Je vhodné aby návrh na zastavenie exekúcie obsahoval aj návrhy na vykonanie dôkazov na preukázanie tvrdených skutočností. Súd v exekučnom konaní je viazaný exekučným titulom, na podklade ktorého je vedené exekučné konanie a exekúcia v ňom prebiehajúca. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia.

16. Súd poukazuje na skutočnosť, že nedostatok plnomocenstva v exekučnom konaní je nedostatkom podmienky konania, ktorý je možné prostredníctvom výzvy súdu (adresovanej tomu, kto v konaní vystupuje ako splnomocnenec, prípadne priamo účastníkovi ako splnomocniteľovi) podľa § 161 ods. 3 Civilného sporového poriadku odstrániť. Rovnaká situácia je aj v prípade, ak by plnomocenstvo nebolo predložené vôbec, alebo ak bolo súdu predložené s takými nedostatkami, pre ktoré ho nebolo možné považovať za platné. V prípade ak súd zistil pri preskúmaní návrhu na zastavenie exekúcie a jeho príloh také nedostatky, v dôsledku ktorých je návrh na zastavenie exekúcie nejasný alebo neúplný alebo obsahuje iné zrejme nesprávosti, a ide o nedostatky ktoré možno odstrániť, súd vyzve toho, kto návrh na zastavenie exekúcie podal, aby tieto nedostatky v súdom stanovenej lehote odstránil.

17. Súd po preskúmaní návrhu na zastavenie exekúcie konštatuje, že tento bol podaný povinným 1/, pričom povinný v ňom uvádza, že ho podáva aj za manželku (povinný 2/), „...pretože ona sa v tom nevyzná“. Nakoľko povinný 1/ spolu s návrhom na zastavenie exekúcie súdu nepredložil splnomocnenie od povinného 2/ na zastupovanie v predmetnom exekučnom konaní, súd dňa 29.10.2020 vyzval povinného 1/ a povinného 2/ na predloženie splnomocnenie od povinného 2/ pre povinného 1/ na zastupovanie v tomto exekučnom konaní (na podanie návrhu na zastavenie exekúcie), a to v lehote 10 pracovných dní od doručenia výzvy. Povinný 1/ ani povinný 2/ v určenej lehote nepredložili súdu splnomocnenie na zastupovanie povinného 2/ pre povinného 1/. Z uvedeného dôvodu súd posúdil predmetný návrh na zastavenie exekúcia, iba ako návrh podaný povinným 1/.

18. Exekučným titulom v tomto exekučnom konaní je uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 13C 48/2007 zo dňa 13. 06. 2007, ktoré nadobudol právoplatnosť dňa 16. 07. 2007 a vykonateľnosť dňa 01. 10. 2007. Súd preskúmal exekučný titul z hľadiska formálnej a materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu a dospel k záveru, že exekučný titul spĺňa náležitosti formálnej a materiálnej vykonateľnosti, a podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku je spôsobilým exekučným titulom na to, aby na jeho základe bolo možné viesť exekúciu v rámci exekučného konania.

19. Povinný 1/ vo svojom podaní namieta, že bol na pojednávaní na súde v Žiari nad Hronom spolu s manželkou podvedený. Súd v tomto bode poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 M Cdo 11/2010 zo dňa 26.09.2011, podľa ktorého: „Súdna prax je jednotná v názore, že už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie sa exekučný súd okrem iného zaoberá tým, či k návrhu na vykonanie exekúcie bol pripojený exekučný titul opatrený potvrdením o jeho vykonateľnosti, či rozhodnutie uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či rozhodnutie (iný titul) je z hľadisk zakotvených v príslušných právnych predpisov vykonateľné tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané), ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - určitosti, zrozumiteľnosti a presnosti označenia subjektov práv

a povinností a vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať). V rámci tohto skúmania nie je exekučný súd oprávnený posudzovať vecnú správnosť (skutkové a právne závery) rozsudku všeobecného súdu, ani rozsudku rozhodcovského súdu. Exekučný súd nedisponuje právomocou rušiť či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom. Ani v prípade pasívneho správania účastníka v konaní, v ktorom bol exekučný titul vydaný, nemôže exekučný súd naprávať prípadné chyby a nedostatky exekučného titulu. V súlade so zásadou rovnocennosti platí vyššie uvedené bez ohľadu na to, či exekučným titulom je rozsudok, ktorý vydal všeobecný súd alebo rozhodcovský súd.“ Exekučný súd konštatuje, že nie je v jeho právomoci preskúmať priebeh konania, v ktorom bol vydaný exekučný titul. Prípadné vady základného konania sa do exekučného konania neprenášajú (pozri tiež uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky z 25.02.2009, sp. zn. 20 Cdo 2041/2007). Skutkový stav na základe ktorého bol vydaný exekučný titul je predmetom konania, v ktorom bol exekučný titul vydaný, teda počas ktorého povinný mal možnosť predložiť svoj nesúhlas s nárokom oprávneného, ktorý je uvedený v exekučnom titule prostredníctvom na to určených právnych prostriedkov.

20. Povinný 1/ vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie popisuje prieťahy v súdnom konaní pri vybavovaní starobného dôchodku, ktoré jeho rodinu dostávajú do zložitej finančnej situácie, kde nie sú schopní uhrádzať finančné záväzky. Súd v tomto bode konštatuje, že v súčasnej dobe nepreukázaná nemajetnosť nezakladá dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Exekučný titul nadobudnutím právoplatnosti a vykonateľnosti nadobudol vlastnosť spôsobilosti byť exekučným titulom, a preto oprávnený v prípade ak povinný si nesplnil svoj záväzok riadne a včas bol oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie. Na základe uvedeného súd mal za preukázané, že nedošlo k úhrade dlžnej sumy priznanej oprávnenému exekučným titulom a preto oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie.

21. K otázke nepriaznivých majetkových pomerov povinného súd dodáva, že cieľom exekučného konania je uspokojenie nároku oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu. Skutočnosti týkajúce sa majetkových pomerov povinného sú však predmetom zisťovania zo strany súdneho exekútora. Súdny exekútor je povinný zisťovať zákonom upraveným spôsobom v priebehu exekúcie všetky možnosti uspokojenia pohľadávky oprávneného. Objektívne zhodnotenie majetkových pomerov povinného v priebehu exekúcie, podloženie zistených skutočností písomnými dôkazmi a vyvodenie záveru o možnosti či nemožnosti vykonania exekúcie v závislosti od majetkových pomerov osoby povinnej patrí do kompetencie súdneho exekútora. Ak sa počas trvania exekúcie vedenej na majetok fyzickej osoby do piatich rokov od začatia exekúcie alebo od posledného zexekvovania majetku nepodarí zistiť majetok alebo príjmy, ktoré by mohli byť postihnuté exekúciou a ktoré by stačili aspoň na úhradu trov exekútora, bude daný dôvod na zastavenie exekúcie. V danom prípade súdny exekútor zastaví exekúciu aj bez návrhu podľa § 61n ods. 1 Exekučného poriadku.

22. Povinný 1/ vo svojom návrhu tiež podáva námietku proti trovám exekúcie uvedených v upovedomení o začatí exekúcie, nakoľko sú veľmi vysoké. Novelizáciou Exekučného poriadku s účinnosťou od 01. 04. 2017 inštitút námietok proti trovám exekúcie podľa § 201 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 03. 2017 zanikol, a súd nemal povinnosť o nej rozhodovať. Výška trov exekúcie súdneho exekútora bola v tomto exekučnom konaní vyčíslená podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 68/2017 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (§7 ods. 1,2, §21 ods. 3, § 23 uvedenej vyhlášky). Na základe uvedeného súd považoval námietku povinného proti trovám exekúcie súdneho exekútora za nedôvodnú.

23. Ďalšie skutočnosti namietané povinným 1/ v jeho návrhu týkajúce sa vykradnutia jeho osobného motorového vozidla a následného súdneho konania, problémy súvisiace s jeho nájomným bývaním (plesne, krtkovanie potrubia...), súdne konanie týkajúce sa pracovných úrazov povinného sú pre toto konanie právne bezvýznamné.

24. Súd v tomto bode mohol konštatovať, že povinný 1/ v návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiaden zákonný dôvod, na základe ktorého by mohlo byť vyhovelé jeho návrhu na zastavenie exekúcie súdom, t. j. neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by preukazovali, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, alebo by bránili vymáateľnosti exekučného titulu, resp. skutočnosť, že exekučný titul bol zrušený.

25. Súd vychádzal z listinných dokumentov, ktoré sú uvedené v tomto uznesení, a dospel k právnemu záveru, že návrh povinného 1/ na zastavenie exekúcie nie je dôvodný, nakoľko povinný 1/ nepreukázal dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, a v spojení so skutočnosťou, že súd ex officio nenašiel ani iný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, v dôsledku čoho súd v celom rozsahu návrh povinného 1/ na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol, tak ako je uvedené v I. výroku tohto uznesenia.

26. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

27. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

28. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

29. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

30. Povinný 1/ si v návrhu na zastavenie exekúcie neuplatnil trovy exekučného konania. Súd z dôvodu, že povinný si neuplatnil trovy exekučného konania v spojení so skutočnosťou, že súd návrh povinného 1/ na zastavenie exekúcie zamietol v celom rozsahu, nepriznal povinnému 1/ nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného 1/ na zastavenie exekúcie, tak ako je uvedené v II. výroku tohto uznesenia.

31. V ustanovení § 255 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku sa ako kritérium priznania náhrady trov exekučného konania premieňa zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu) a to tak, že neúspešný účastník je povinný nahradiť úspešnému účastníkovi konania preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy, ktoré tento vynaložil v súvislosti s uplatnením alebo bránením svojho práva. V zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, exekučný súd súčasne rozhoduje o nároku na náhradu trov konania ako aj o ich výške (k tomu porovnaj aj § 199d Exekučného poriadku). Oprávnený bol v tomto konaní úspešný (súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol), voči povinnému mu tak vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré mu vznikli v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie (§ 199d ods. 1 Exekučného poriadku). Oprávnený si však v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie žiadne trovy konania voči povinnému neuplatnil. Exekučný poriadok výslovne nerieši situáciu, ak si účastník konania, ktorý na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, žiadne trovy konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie neuplatnil a ani nevyčísľil. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris). Súd preto s použitím základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov exekučného konania oprávneného rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak účastník konania o náhradu trov zjavne neprejavil záujem a ani si ich nevyčísľil, je v podmienkach exekučného konania na mieste rozhodnúť tak, že sa mu nárok na náhradu trov daného konania nepriznáva. Prihliadol najmä na skutočnosť, že exekučné konanie je ovládané dispozitívnym princípom a exekučný súd nesmie viesť exekúciu voči povinnému v rozsahu, ktorý oprávnený nepožaduje. Z uvedených dôvodov súd oprávnenému voči povinnému nárok na náhradu trov v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie nepriznal, tak ako je uvedené v III. výroku tohto uznesenia.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.